

Visbeidzot, prasītāji apgalvo, ka, neuzsākot starpposma pārbaudi, Kopienas iestādes ir pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpušas Pamatregulas 1. panta 4. punktu, savus secinājumus pamatojot ar pārāk plašu produktu piemērojamību, kas tās noveda pie atšķirīgu produktu salīdzināšanas un tādējādi — pie kļūdainiem secinājumiem.

- (¹) Padomes 1999. gada 12. augusta Regula (EK) Nr. 1796/1999, kas grozīta ar Padomes 2005. gada 8. novembra Regulu (EK) Nr. 1858/2005, ar ko nosaka galīgu antidempinga maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas, Indijas, Dienvidāfrikas un Ukrainas izcelsmes tērauda trošu un tauvu importu pēc termiņa beigu pārskata saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 384/96 11. panta 2. punktu (OV 2005 L 299, 1. lpp.), un Padomes 2001. gada 2. augusta Regula (EK) Nr. 1601/2001, kas grozīta ar Padomes 2007. gada 30. oktobra Regulu (EK) Nr. 1279/2007, ar ko uzliek galīgo antidempinga maksājumu dažu Krievijas Federācijas izcelsmes dzelzs un tērauda trošu un tauvu importam un atceļ antidempinga pasākumus attiecībā uz dažu Taizemes un Turcijas izcelsmes dzelzs un tērauda trošu un tauvu importu (OV L 285, 1. lpp.).
- (²) Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996 L 56, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 5. septembrī — Csepeli Áramtermelő/Komisija

(Lieta T-370/08)

(2008/C 301/76)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Csepeli Áramtermelő kft, Budapešta (Ungārija) (pārstāvji — Á. Mátyus, K. Ferenczi, B. van de Walle de Ghelcke, T. Franchoo un D. Fessenko, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt lēmumu tiktāl, ciktāl Csepel tajā ir norādīts kā valsts atbalsta, kurš ir atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu, saņēmis un tiktāl, ciktāl ar šo lēmumu Ungārijai ir noteikts atgūt šo valsts atbalstu no Csepel, ieskaitot procentus, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs lūdz atcelt Komisijas 2008. gada 4. jūnija Lēmumu C (2008) 2223 galīgā versijā (lieta C 41/2005 — Izslēgtās Ungārijas izmaksas) tiktāl, ciktāl tajā prasītājs ir norādīts kā valsts atbalsta, kas ir atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu, saņēmis un tiktāl, ciktāl ar šo lēmumu Ungārijai ir noteikts atgūt šo valsts atbalstu no prasītāja, ieskaitot procentus.

Prasītājs apgalvo, ka Komisija nav pierādījusi un attiecīgi pamatojusi savu secinājumu, ka elektrības iepirkuma līgums starp prasītāju — elektrostacijas Ungārijā īpašnieku, ko vēlāk iegādājās Atel AG — un Ungārijas valstij piederošu elektrības vairumtirgotāju Magyar Villamos Muvek Rt. (turpmāk tekstā — "MVM"), nav ar kopējo tirgu saderīgs valsts atbalsts. Savas prasības pamatojumam prasītājs izvirza šādus pamatus.

Savā pirmajā pamatā prasītājs norāda, ka Komisija ir pārkāpusi EKL 253. pantu un 87. panta 1. punktu, jo tā nav norādījusi pamatojumu un ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nolemjot, ka ar prasītāja noslēgto elektrības iepirkuma līgumu tam tika piešķirta ekonomiska priekšrocība.

Savā otrajā pamatā prasītājs apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nolemjot, ka ar prasītāja noslēgtais elektrības iepirkuma līgums traucē konkurencei.

Savā trešajā pamatā prasītājs apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principu, jo atgūšanas pienākums nav pamatots īpašajos lietas apstākļos ar vispārējiem Kopienas tiesību principiem. Turklāt prasītājs apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz metodoloģiju, ko tā piemēroja atgūstamo summu aprēķinā.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2008. gada 26. jūnija rīkojumu lietā F-5/07 Nijs/Revīzijas Palāta 2008. gada 8. septembrī iesniedzis Bart Nijs

(Lieta T-371/08 P)

(2008/C 301/77)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Bart Nijs, Bereldange (Luksemburga) (pārstāvji — F. Rollinger un A. Hertzog, avocats)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienas Revīzijas Palāta